

KAUNEILLA FRAASEILLA VERHOTTUA IMPERIALISMIN PUOLUSTAMISTA

Juuri sitä on tämän päivän lehdissä julkaistu Pietarin työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvoston Toimeenpanevan komitean vetoamus kaikkien maiden sosialisteille. Siinä on ladeltu yletön määrä sanoja imperialismia vastaan, mutta kaikki ne on tehty mitättömiksi eräällä lyhyellä lauseella, joka kuuluu:

„Vallankumouksellisen Venäjän Väliaikainen hallitus on omaksunut tämän ohjelman” (nimittäin: rauha ilman aluevaltauksia ja sotakorvauksia kansojen itsemääräämisoikeuden perusteella).

Tuossa lauseessa onkin koko asian ydin. Ja tuo lause on *Venäjän* imperialismiin puolustamista, sen verhoamista ja kaunistelemista. Sillä todellisuudessa meidän Väliaikainen hallituksemme ei suinkaan ole „omaksunut” ilman aluevaltauksia solmittavan rauhan ohjelmaa, vaan päinvastoin polkee sitä jalkoihinsa joka päivä ja joka tunti.

Meidän Väliaikainen hallituksemme on „diplomaattisesti” ilmoittanut kieltäytyvänsä aluevaltauksista — aivan samoin kuin saksalaisten kapitalistien hallitus, ryövärit Vilhelm ja Bethmann-Hollweg. Sanoissa *kumpikin* hallitus on kieltäytynyt aluevaltauksista. Teoissa *kumpikin* harjoittaa edelleenkin aluevaltauspoliittikkaa pitäen väkivaltaisesti alaisuudessaan: Saksan kapitalistinen hallitus — Belgiaa, osaa Ranskasta, Serbiaa, Montenegroa, Romaniaa, Puolaa, Tanskan alueita, Elsassia y.m.; Venäjän kapitalistinen hallitus — osaa Galitsiasta, Turkin Armeniaa, Suomea, Ukrainaa y.m. Englannin kapitalistinen hallitus on maailman valtaushaluisin hallitus, sillä se pitää väkivaltaisesti Englannin imperiumin kokoonpanossa

kaikkein suurimman määrän kansoja: Intiaa (300 miljoonaa), Irlantia y.m., Turkin Mesopotamiaa, Afrikassa sijaitsevia Saksan siirtomaita j.n.e.

Toimeenpanevan komitean vetoamus aiheuttaa mitä suurinta vahinkoa vallankumouksen ja proletariaatin asialle, sillä se puhuu peräti kauniilla sanoilla verhottua valhetta aluevaltauksista. Ensiksikin, vetoamuksessa ei eroteta toisistaan suusanallista aluevaltauksista kieltäytymistä (tässä mielessä poikkeuksetta *kaikki* maailman kapitalistiset hallitukset ovat „omaksuneet” „ilman aluevaltauksia solmittavan rauhan ohjelman”) ja *todellista aluevaltauksista kieltäytymistä* (tässä mielessä *yksikään* maailman kapitalistisista hallituksista *ei ole* kieltäytynyt aluevaltauksista). Toiseksi, vetoamuksessa kaunistellaan — epäoikeutetusti, perusteettomasti, totuuden vastaisesti — *Venäjän* kapitalistien Väli aikaista hallitusta, vaikka se ei ole yhtään parempi (eikä ilmeisesti huonompikaan) kuin muut kapitalistiset hallitukset.

Epämieluisan totuuden verhoaminen hyvänsuopaisilla sanoilla on mitä vahingollisinta ja vaarallisinta proletariaatin asialle, työtätekevien joukkojen asialle. Totuutta pitää katsoa suoraan silmiin, olkoonpa se sitten miten karvas tahansa. Poliitiikka, joka ei vastaa tätä vaatimusta, on turmiollista poliitiikkaa.

Totuus aluevaltauksia koskevassa kysymyksessä on juuri se, että *kaikki* kapitalistiset hallitukset, muun muassa myös Venäjän Väli aikainen hallitus, pettävät kansaa *lupaamalla* luopua aluevaltauksista, vaikka *todellisuudessa* jatkavat edelleenkin aluevaltauspolitiikkaa. Jokainen valistunut ihminen saa helposti selville tämän totuuden, jos hän vaivautuu laatimaan *täydellisen luettelon* vaikkapa kolmen maan — Saksan, Venäjän ja Englannin — aluevaltauksista.

Yrittäkääpä, hyvät herrat!

Siitä, joka ei tätä tee, vaan yrittää epäoikeutetusti pestä puhtaaksi *oman* hallituksensa ja mustata muita, tulee tosiasiallisesti imperialismin puolustaja.

Lopuksi huomautamme, että vetoamuksen loppukin sisältää „lusikallisen tervaa”, siinä nimittäin esitetään sellainen vakaumus, että „olivatpa kolmen sotavuoden kuluessa sosialismia jäytäneet erimielisyydet millaisia tahansa, niin proletariaatin yhdenkään ryhmän ei pidä kieltäytyä

osallistumasta rauhan puolesta käytävään yhteiseen taisteluun”.

Valitettavasti tuokin on aivan tyhjä, aivan sisällyksetöntä, hyvänsuopaista puhetta. Sekä Plehanov että Scheidemann vakuuttavat, että kumpikin heistä „taistelee rauhan puolesta” ja sitä paitsi „ilman aluevaltauksia solmittavan rauhan puolesta”. Mutta kukapa ei näe, että todellisuudessa kumpikin heistä puolustaa oman maansa kapitalistien imperialistista hallitusta? Mitä hyötyä on työtätekevien luokkien asialle siitä, jos alamme puhua heille imeliä valheita hämäten sen, että Plehanovit ja Scheidemannit ovat siirtyneet *omien* kapitalistiensa puolelle? Eikö ole ilmeistä, että tuollainen totuuden hämääminen on samaa kuin imperialismin ja sen puolustajain kaunisteleminen?

„Pravda” № 47,
toukokuun 16 (3) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan